

Seksuele intimidatie in (dating-)relaties en de publieke ruimte: een vergelijking tussen twee survey-onderzoeken bij Vlaamse universiteitsstudenten

JANNEKE SCHOKKENBROEK^a, MARLIES SAS^b, KOEN PONNET^c en WIM HARDYNS^d

- a Doctoraatsonderzoeker, Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP), Vakgroep Criminologie, Strafrecht en Sociaal Recht en Onderzoeksgroep IMEC-MICT, Vakgroep communicatiewetenschappen, Universiteit Gent.
- b Doctoraatsonderzoeker, Antwerp Research Group on Safety and Security (ARGoSS) en Onderzoeksgroep Rechtshandhaving, Universiteit Antwerpen
- c Professor, Onderzoeksgroep IMEC-MICT, Vakgroep Communicatiewetenschappen, Universiteit Gent
- d Professor, Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP), Vakgroep Criminologie, Strafrecht en Sociaal Recht, Universiteit Gent (corresp.: wim.hardyns@ugent.be)

Onder leiding van professor HARDYNS en professor PONNET slaan de vakgroepen Criminologie, Strafrecht en Sociaal Recht en Communicatiewetenschappen van de Universiteit Gent al verschillende jaren de handen in elkaar om offline en online risicogedrag te meten (zie HARDYNS *et al.*, 2019; DE KIMPE, WALRAVE, PAUWELS, HARDYNS & PONNET, 2018), in het bijzonder fysiek geweld en seksueel grensoverschrijdend gedrag. In deze bijdrage hebben we aandacht voor seksuele intimidatie bij Vlaamse universiteitsstudenten in verschillende vormen van relaties en in de publieke ruimte. In totaal werden 1869 studenten bevrraagd.

Seksuele intimidatie betreft iedere ongewenste, seksueel geconnoteerde gedraging die een beledigd, vernederd of geïntimideerd gevoel oproept (EU Council Directive 2002/73/EG, 2002). Het gaat hierbij om een breed spectrum aan gedragingen, variërend van ongepaste opmerkingen of ongepast staren tot het ongewenst delen van seksuele content (bv. foto's) en zelfs ongewenste seksuele aanrakingen (KELLY, 1987; POWELL & HENRY, 2018). Niettegenstaande verschillende bewustzijns campagnes zich richten op het inperken van seksuele intimidatie, zijn slachtofferschap ervaringen met seksuele intimidatie nog altijd prevalent.

Eén populatie die regelmatig bestudeerd wordt in onderzoek naar seksuele intimidatie is de studentenpopulatie (voor een review, zie KLEIN & MARTIN, 2019). Universiteits- en hogeschoolstudenten zijn doorgaans gemakkelijk te betrekken in wetenschappelijk onderzoek, en omdat ze zich in verschillende contexten begeven (bv. uitgaansleven, universiteitscampus, openbaar vervoer, publieke ruimtes) is het mogelijk om onderzoek te doen naar seksuele intimidatie, rekening houdend met die specifieke contexten (PETHERICK, 2000). De laatste jaren interageren jongeren, en dus ook studenten, steeds meer in online omgevingen, zoals sociaal netwerksites. Hoewel de online en offline sociale interacties van jongeren doorgaans door hen positief worden beoordeeld en in grote mate zelfs bijdragen aan een verhoogde levensstevredenheid (POWDTHAVEE, 2008), worden sommige sociale interacties ook als negatief ervaren, zoals wanneer seksueel grensoverschrijdend gedrag plaatsvindt. Dat studenten bijzonder kwetsbaar zijn om slachtoffer te worden van seksuele intimidatie blijkt tevens uit hoge prevalentiecijfers van seksueel grensoverschrijdend gedrag onder universiteitsstudenten. In verschillende studies rapporteert ongeveer één op de vier studenten slachtoffer te zijn geweest van seksuele intimidatie (KRAHÉ & BERGER, 2013; SIVERTSEN *et al.*, 2019; WALSH *et al.*, 2019).

Hoewel seksuele intimidatie onder universiteitsstudenten reeds veelbesproken en frequent onderzocht wordt, is er weinig geweten over de prevalentie van seksuele intimidatie in diverse contexten en wordt er weinig aandacht besteed aan het vergelijken van

verschillende contexten waarin seksuele intimidatie voorkomt. Contextuele vergelijkingen zijn belangrijk, aangezien deze meer inzicht verschaffen over de aard, prevalentie en de slachtoffers van seksuele intimidatie in verschillende situaties. Daarnaast wordt seksueel grensoverschrijdend gedrag meestal vanuit een *gendered* perspectief behandeld, waarbij slachtofferschap doorgaans onderzocht wordt bij vrouwen, en daderschap bij mannen (bijvoorbeeld SAPIRO, 2018). Hierdoor is weinig geweten over de prevalentie van slachtofferschap bij mannen en bijgevolg over daadwerkelijke genderverschillen in slachtofferschap.

Deze studie komt tegemoet aan deze beperkingen. Meer specifiek hebben we twee survey-onderzoeken uitgevoerd aan twee Vlaamse universiteiten in twee verschillende contexten. Het eerste onderzoek werd uitgevoerd bij studenten van de Universiteit Antwerpen (survey 1, $n = 1406$) en focust op slachtofferschap ervaringen met seksuele intimidatie op de campus en bijbehorende toegangswegen. Het tweede onderzoek werd uitgevoerd bij studenten van de Universiteit Gent (survey 2, $n = 463$) en focust op slachtofferschap ervaringen van online en offline seksuele intimidatie in een relationele context, waarbij onderscheid gemaakt wordt tussen studenten die een vaste relatie hebben of aan het daten zijn. Beide surveys beogen meer inzicht te krijgen in de prevalentie van seksuele intimidatie en mogelijke genderverschillen in slachtofferschap. Hieronder beschrijven we eerst de bevindingen van beide onderzoeken afzonderlijk. Vervolgens vergelijken we beide onderzoeken om beter zicht te krijgen op seksuele intimidatie in verschillende contexten.

METHODE

Survey 1 – Seksuele intimidatie op de campus

Deze studie werd uitgevoerd bij 1406 studenten van Universiteit Antwerpen (35% mannen, 65% vrouwen) door middel van een online survey. Een link naar de vragenlijst, opgemaakt in Qualtrics (2019), werd via e-mail verstuurd naar alle universiteitsstudenten ($n = 18.961$, responsgraad 7,4%). Om de responsuitval zo klein mogelijk te houden, werd de duur van de vragenlijst beperkt tot 15 minuten. Daarnaast kon de survey tijdelijk onderbroken worden om later verder in te vullen en werd het mogelijk gemaakt om de survey zowel via smartphone als computer in te vullen.

Om de prevalentie van seksuele intimidatie in kaart te brengen, werd gepeild naar de slachtofferervaringen van studenten. Overeenkomstig met studies van FERRARO (1996) en FISHER EN SLOAN (2003) werd aan de respondenten gevraagd of zij de afgelopen 12 maanden slachtoffer zijn geweest van diverse ongewenste gebeurtenissen op één van de universiteitscampussen of op de toegangswegen tot deze campussen. Seksuele intimidatie werd gemeten aan de hand van twee binaire items: (1) 'lastiggevallen omwille van seksuele redenen' en (2) 'seksueel ongewenst gedrag'. Naast slachtofferschap van seksuele intimidatie werden studenten ook bevraagd over hun slachtofferervaringen met verbaal en fysiek geweld.

Survey 2 – Seksuele intimidatie in relationele setting

In dit onderzoek werd een survey afgenomen bij 463 studenten (26% mannen, 74% vrouwen) van de Universiteit Gent. Van deze 463 studenten rapporteerden 221 studenten (48%) dat zij in een romantische relatie waren, en 155 studenten (33%) gaven aan momenteel te daten of de afgelopen 12 maanden te hebben gedatet. Enkel deze 376 studenten werden in de analyses opgenomen.

Studenten criminologie en communicatiewetenschappen kregen een link naar een Qualtrics vragenlijst, waaraan anoniem kon worden deelgenomen. Het invullen van de vragenlijst duurde ongeveer 15 minuten en kon op ieder moment onderbroken worden. In de

structuur van de vragenlijst vond *routing* plaats: studenten die aangaven in een romantische relatie te zijn kregen enkel vragen over seksuele intimidatie in interacties met hun partner, terwijl studenten die rapporteerden te daten of de afgelopen 12 maanden te hebben gedatet enkel vragen beantwoordden over seksuele intimidatie door hun date. Daarnaast is slachtofferschap van fysiek geweld door de partner of date bevraagd.

Online en offline ervaringen met seksuele intimidatie werden gemeten met een verkorte versie van de *Sexual Experiences Questionnaire* (SEQ; FITZGERALD, GELFAND & DRASGOW, 1995). Deze schaal bevatte 3 items. Een voorbeeld van een item is "Mijn [partner/date] heeft seksueel beledigende opmerkingen gemaakt". Daarnaast werd slachtofferschap van fysieke seksuele intimidatie, meer specifiek seksuele dwang, gemeten met volgend item: "Op aandringen van mijn [partner/date] heb ik seksuele activiteiten met mijn [partner/date] gehad zonder dat ik dit echt wou". Tot slot werd slachtofferschap van fysiek geweld gemeten met het item "Mijn [partner/date] heeft mij met opzet geslagen, gekrabd, geduwd, gebeten of op een andere manier lichamelijk pijn gedaan". Bij alle items werd antwoord gegeven op een 5-punt Likertschaal gaande van 1 = 'nooit' tot 5 = 'zeer vaak' en werd gepeild naar het voorkomen in de afgelopen 12 maanden.

RESULTATEN

Survey 1 – Seksuele intimidatie op de campus

Prevalenties

Tabel 1 geeft een overzicht van de prevalentie van slachtofferschap van seksuele intimidatie op en in de buurt van de campus, en toont de verschillen tussen mannen en vrouwen.

TABEL 1. PREVALENTIE VAN SLACHTOFFERSCHAP VAN SEKSUELE INTIMIDATIE, MANNEN VERSUS VROUWEN

	Mannen (n = 488)		Vrouwen (n = 918)		Totaal (n = 1406)	
	n	%	n	%	n	%
Lastiggevallen omwille van seksuele redenen	3	0.6	71	7.7	74	5.3
Seksueel ongewenst gedrag	4	0.8	47	5.1	51	3.6

Om na te gaan of er significante verschillen zijn tussen de slachtofferervaringen van mannen en vrouwen werd een chi-kwadraattoets uitgevoerd. Uit de analyse bleek dat er een significant verschil is tussen mannen en vrouwen op beide items. Meer vrouwen dan mannen gaven aan dat ze in de laatste 12 maanden op de campus lastiggevallen werden omwille van seksuele redenen ($\chi^2(1) = 32.390, p \leq 0.001$). Daarnaast werden meer vrouwen dan mannen slachtoffer van seksueel ongewenst gedrag op de campus in de laatste 12 maanden ($\chi^2(1) = 16.854, p \leq 0.001$).

Correlaties

Naast verschillen op basis van gender onderzochten we de samenhang tussen de twee vormen van seksuele intimidatie, en slachtofferschap van verbaal en fysiek geweld. Tabel 2 geeft een overzicht weer van de bivariate associaties. Zoals te zien is in de tabel, is slachtof-

ferschap van seksuele intimidatie significant gerelateerd aan slachtofferschap van andere vormen van geweld op de campus. Er is hierbij een sterkere relatie met verbaal geweld ten opzichte van fysiek geweld.

TABEL 2. SPEARMAN CORRELATIES TUSSEN SLACHTOFFERSCHAP VAN SEKSUELE INTIMIDATIE EN GEWELD

	1.	2.	3.	4.
1. Lastigvallen omwille van seksuele redenen	–			
2. Seksueel ongewenst gedrag	0.60**	–		
3. Verbaal geweld	0.24**	0.31**	–	
4. Fysiek geweld	0.08**	0.19**	0.24**	–

Note. ** $p \leq .001$

Survey 2 – Seksuele intimidatie in relationele setting

Prevalenties

Tabel 3 geeft weer in hoeverre studenten ervaringen hebben met slachtofferschap van seksuele intimidatie door hun partner of date, en hoe dit verschilt tussen mannen en vrouwen. De prevalentiecijfers in de tabel geven het percentage van studenten weer dat ooit eens ervaringen heeft gehad met slachtofferschap van seksuele intimidatie door partner of date, met de frequentie van slachtofferschap variërend van *zelden* tot *zeer vaak*.

TABEL 3. PREVALENTIE VAN SLACHTOFFERSCHAP VAN SEKSUELE INTIMIDATIE DOOR PARTNER OF DATE, MANNEN VERSUS VROUWEN

	Mannen (n = 58)		Vrouwen (n = 163)		Totaal (n = 221)	
	n	%	n	%	n	%
<i>In relaties (n = 221)</i>						
Offline seksuele intimidatie	29	50.0	89	54.6	118	53.4
Online seksuele intimidatie	20	34.5	47	28.8	66	29.9
Seksuele dwang	6	10.3	26	16.0	32	14.5
	Mannen (n = 38)		Vrouwen (n = 117)		Totaal (n = 155)	
	n	%	n	%	n	%
<i>Bij dating (n = 155)</i>						
Offline seksuele intimidatie	23	60.5	70	59.8	93	60.0
Online seksuele intimidatie	19	50.0	59	50.4	78	50.3
Seksuele dwang	7	18.4	17	14.5	24	15.5

Uit Tabel 3 valt op te maken dat de prevalentie van slachtofferschap verschilt tussen mannen en vrouwen, zowel in relaties als bij dating. Om na te gaan of deze verschillen significant zijn, zijn verschillende *independent-samples* t-tests uitgevoerd. Voor seksuele intimidatie in *relaties* is géén significant verschil gevonden in slachtofferschap tussen mannen en vrouwen, zowel voor offline seksuele intimidatie ($t(219) = .483, p = .630$), online seksuele intimidatie ($t(219) = 1.501, p = .137$) en seksuele dwang ($t(219) = 1.042, p = .300$). Ook voor slachtofferschap bij *dating* is geen significant verschil gevonden tussen mannen en vrouwen in de frequentie van slachtofferschap met betrekking tot offline seksuele intimi-

datie ($t(153) = .219, p = .827$), online seksuele intimidatie ($t(153) = 1.053, p = .298$) en seksuele dwang ($t(153) = .450, p = .653$). Op basis van deze resultaten kunnen we besluiten dat er geen genderverschil is waar te nemen met betrekking tot slachtofferschap van seksuele intimidatie.

Hoewel Tabel 3 belangrijke inzichten verschaft in de prevalentie van slachtofferschap onder studenten en genderverschillen hierin, dient in acht te worden genomen dat deze cijfers de gecombineerde prevalenties van verschillende frequenties van slachtofferschap weergeven. Hierdoor wordt wel informatie verschaft over welk percentage van de studenten ooit slachtoffer is geweest van seksuele intimidatie door hun partner of date, maar niet met welke frequentie dit is voorgekomen. Daarom is voor de verschillende vormen van slachtofferschap (online en offline seksuele intimidatie en seksuele dwang door de partner of date) tevens naar de frequenties gekeken, om zo een nog beter beeld van de prevalentie van seksuele intimidatie te schetsen. Hierbij zijn de ervaringen van studenten die een relatie hebben en die daten samengenomen. De prevalenties van de verschillende frequenties van slachtofferschap zijn weergegeven in Tabel 4.

TABEL 4. FREQUENTIE VAN SLACHTOFFERSCHAP BIJ STUDENTEN DIE SEKSUELE INTIMIDATIE DOOR HUN PARTNER OF DATE HEBBEN ERVAREN

	Offline seksuele intimidatie (n = 211)		Online seksuele intimidatie (n = 144)		Seksuele dwang (n = 56)	
	n	%	n	%	n	%
Zelden	167	79.1	112	77.8	42	75.0
Soms	40	19.0	28	19.4	12	21.4
Vaak	3	1.4	4	2.8	2	3.6
Zeer vaak	1	0.5	0	0.0	0	0.0
Totaal	211	100	144	100	56	100

Zoals te zien is in Tabel 4 geven de meeste studenten die ooit seksuele intimidatie door hun partner of date hebben ervaren aan dat dit *zelden* is voorgekomen. Een minderheid van de studenten geeft aan *soms* slachtoffer te zijn geweest en een aanzienlijke minderheid rapporteert *vaak* tot *zeer vaak* seksueel geïntimideerd te zijn. Door niet alleen de prevalentie maar ook de frequentie van slachtofferschap te bestuderen, wordt een nog completer beeld van slachtofferschap van seksuele intimidatie bij studenten gegeven. Toekomstig onderzoek dient dit onderscheid in de frequentie van slachtofferschap in acht te nemen, alsook eventuele genderverschillen bij hogere frequenties van slachtofferschap te bestuderen.

Correlaties

Tot slot werd de samenhang tussen de verschillende vormen van seksuele intimidatie onderzocht, alsook de relatie tussen slachtofferschap van seksuele intimidatie en van fysiek geweld. Tabel 5 geeft deze correlaties weer, waarbij correlaties tussen slachtofferschap ervaringen in een *relatie* zijn weergegeven onder de diagonaal, terwijl correlaties in *dating*-context boven de diagonaal zijn weergegeven. Zoals te zien in de tabel zijn de verschillende slachtofferschap ervaringen allemaal significant aan elkaar gerelateerd in beide contexten, met uitzondering van de relatie tussen online seksuele intimidatie en fysiek geweld bij dating.

TABEL 5. CORRELATIES TUSSEN SLACHTOFFERSCHAP ERVARINGEN IN RELATIES (ONDER DIAGONAAL) EN BIJ DATING (BOVEN DIAGONAAL)

	1.	2.	3.	4.
1. Offline Seksuele intimidatie	–	.41**	.32**	.27**
2. Online Seksuele intimidatie	.51**	–	.18*	.14
3. Seksuele dwang	.38**	.23**	–	.23*
4. Fysiek geweld	.29**	.25**	.15*	–

Note. * $p \leq .05$; ** $p \leq .001$

Vergelijking bevindingen survey 1 & survey 2

Een vergelijking van de bevindingen van beide studies toont dat de prevalentie van slachtofferschap van seksuele intimidatie verschilt tussen contexten: een beperkt aantal studenten geeft aan slachtoffer te zijn geweest van seksuele intimidatie op of in de buurt van de campus, terwijl de prevalentiecijfers aanmerkelijk hoger liggen wanneer gepeild wordt naar slachtofferschap in relaties of bij dating. Daarnaast geven meer vrouwen dan mannen aan slachtoffer te zijn geweest van seksuele intimidatie in de publieke ruimte, terwijl in de dating- en relatiecontext geen significante genderverschillen zijn gevonden. Tot slot bleek in beide studies dat de bestudeerde vormen van seksuele intimidatie met elkaar correleren, alsook met slachtofferschap van andere vormen van geweld.

DISCUSSIE

Hoewel eerder onderzoek slachtofferschap van seksuele intimidatie bij universiteitsstudenten reeds heeft aangestipt, valt op dat deze studies zich vaak focussen op slachtofferschap in één bepaalde context, zoals de universiteit. Deze bijdrage beoogde op basis van een vergelijking tussen twee survey-onderzoeken seksuele intimidatie onder Vlaamse universiteitsstudenten in verschillende contexten in kaart te brengen. Terwijl de eerste studie peilde naar slachtofferschap binnen de publieke ruimte, focuste de tweede studie op de relationele setting. Zowel op het vlak van prevalentiecijfers als gendervergelijkingen bleken opmerkelijke verschillen te bestaan tussen de twee contexten. Op basis van de vergelijking van beide studies kan dan ook geconcludeerd worden dat de aard van de context waarin de seksuele intimidatie plaatsvindt een belangrijke rol speelt.

Bij de interpretatie van en de vergelijking tussen de twee onderzoeken moeten we rekening houden met een aantal beperkingen. Ten eerste verschillen de studies op het gebied van steekproefgrootte en -samenstelling. Terwijl in de eerste studie studenten uit alle studierichtingen werden aangeschreven, beperkte de tweede studie zich tot studenten criminologie en communicatiewetenschappen. Dit kan de resultaten van een vergelijking tussen de studies beïnvloeden, aangezien contextuele verschillen ook veroorzaakt kunnen zijn door de unieke samenstelling van de steekproeven. Toekomstig onderzoek naar de rol van verschillende contexten bij seksuele intimidatie dient dan ook een vergelijking te maken op basis van *within-participants* data in plaats van *between-participants* bevindingen. Daarnaast is in de hiergenoemde studies slechts een gelimiteerd aantal contexten bekeken. Voor een vollediger beeld dient vervolgonderzoek ook andere contexten uit het leven van studenten te bevragen, zoals de context van het uitgaansleven of horecagelegenheden, en het openbaar vervoer.

Ten tweede wordt seksuele intimidatie in beide onderzoeken op verschillende wijze geoperationaliseerd. In Studie 1 werd een brede benadering van het fenomeen gehanteerd, terwijl in Studie 2 werd gewerkt met een meer concrete afbakening van verschillende vormen

van seksuele intimidatie. Daarnaast is in Studie 2 tevens naar de frequentie van slachtofferchap van seksuele intimidatie gevraagd, terwijl dit in Studie 1 niet is onderzocht. Het is aangewezen dat in toekomstig onderzoek naar seksuele intimidatie in verschillende contexten fenomenen op dezelfde wijze worden geoperationaliseerd.

Tot slot dient men bij onderzoek naar seksuele intimidatie rekening te houden met mogelijke onderrapportage. Mensen ervaren over het algemeen een drempel om te rapporteren over gevoelige onderwerpen. Deze drempel is vaak nog hoger bij mannen die slachtoffer waren van seksuele intimidatie (KING & WOOLLET, 1997). Daarnaast is rapportage vaak afhankelijk van de eigen attitudes ten opzichte van het gestelde gedrag, de band die men heeft met de persoon die de intimidatie uitvoert en de mate waarin men zichzelf effectief slachtoffer voelt (KAHN, JACKSON, KULLY, BADGER & HALVORSEN, 2003; PETERSON & MUEHLENHARD, 2011).

Ondanks de genoemde beperkingen, levert deze bijdrage een unieke en globale kijk op seksuele intimidatie bij universiteitsstudenten. De bevinding dat slachtofferervaringen van seksuele intimidatie contextafhankelijk zijn, heeft belangrijke implicaties voor de behandeling en preventie van ongewenst seksueel gedrag. Naast de campusomgeving begeven universiteitsstudenten zich namelijk in veel verschillende andere contexten. Beleidsmaatregelen dienen zich daarom te focussen op dit brede spectrum van contexten om gericht te kunnen inwerken op het fenomeen in zijn geheel. Ook op wetenschappelijk gebied verschaffen deze conclusies nieuwe inzichten. Zo toont de vergelijking tussen de twee studies aan dat genderverschillen in slachtofferervaringen contextgebonden zijn. Toekomstig onderzoek dient aandacht te besteden aan de invloed van context op slachtofferchap van seksuele intimidatie. Deze bevindingen zullen wij meenemen in vervolgonderzoek naar seksueel grensoverschrijdend gedrag en fysiek geweld bij studenten, waarbij we ook beogen trends in kaart te brengen. Op die manier wensen we een belangrijke bijdrage te leveren aan het toekomstig beleid van onze Vlaamse universiteiten, universiteitssteden, en andere *stakeholders* die vaak met studenten in contact komen.

REFERENTIES

- DE KIMPE, L., WALRAVE, M., PAUWELS, L., HARDYNS, W., & PONNET, K. (2018). Misleiding in je mailbox. Hoe risicovolle online activiteiten blootstelling aan phishing verhogen. In A. SCHMIDT, T. KANSIL, P. PONSAERS & W. BRUGGEMAN (eds.). *Glocalisering* (Cahiers Politiestudies nr. 47) (pp. 111-134). Antwerpen: Gompel&Svacina.
- European Union, Council of the European Economic Communities (2002). On the implementation of the principle of equal treatment for men and women as regards access to employment, vocational training and promotion, and working conditions (Directive 2002/73/EG), *Official Journal*, L269, 15-20. Geraadpleegd via <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32002L0073&from=IV>
- FERRARO, K.F. (1996). Women's fear of victimization: Shadow of sexual assault? *Social Forces*, 75, 667-690.
- FISHER, B.S., & SLOAN, J.J. (2003). Unraveling the fear of victimization among college women: Is the "shadow of sexual assault hypothesis" supported? *Justice Quarterly*, 20, 633-659.
- FITZGERALD, L.F., GELFAND, M.J., & DRASGOW, F. (1995). Measuring sexual harassment: Theoretical and psychometric advances. *Basic and Applied Social Psychology*, 17, 425-445.
- HARDYNS, W., PONNET, K., PAUWELS, L., WALRAVE, M., DE KIMPE, L., & SNAPHAAN, T. (2019). Social capital in neighborhoods (SCAN): Een interdisciplinaire studie over online en offline sociaal kapitaal en risicogedrag. *Panopticon*, 40, 223-236.
- KAHN, A.S., JACKSON, K., KULLY, C., BADGER, K., & HALVORSEN, J. (2003). Calling it rape: Differences in experiences of women who do or do not label their sexual assault as rape. *Psychology of Women Quarterly*, 27, 233-42.

- KELLY, L. (1987). The continuum of sexual violence. In *Women, violence and social control* (pp. 46-60). Palgrave Macmillan: London.
- KING, M., & WOOLLETT, E. (1997). Sexually assaulted males: 115 men consulting a counseling service. *Archives of Sexual Behavior*, 26, 579-588.
- KLEIN, L.B., & MARTIN, S.L. (2019). Sexual harassment of college and university students: A systematic review. *Trauma, violence, & abuse*, 1-16.
- KRAHÉ, B., & BERGER, A. (2013). Men and women as perpetrators and victims of sexual aggression in heterosexual and same-sex encounters: A study of first-year college students in Germany. *Aggressive Behavior*, 39, 391-404.
- PETERSON, Z.D., & MUEHLENHARD, C.L. (2011). A match-and-motivation model of how women label their nonconsensual sexual experiences. *Psychology of Women Quarterly*, 35, 558-70.
- PETHERICK, N. (2000). Environmental design and fear: the prospect-refuge model and the university college of the Cariboo campus. *Western Geography*, 10, 89-112.
- POWDTHAVEE, N. (2008). Putting a price tag on friends, relatives, and neighbours: Using surveys of life satisfaction to value social relationships. *The Journal of Socio-Economics*, 37, 1459-1480.
- POWELL, A., & HENRY, N. (2018). Policing technology-facilitated sexual violence against adult victims: Police and service sector perspectives. *Policing and Society*, 28, 291-307.
- QUALTRICS. (2019). Geraadpleegd via www.qualtrics.com.
- SAPIRO, V. (2018). Sexual harassment: Performances of gender, sexuality, and power. *Perspectives on Politics*, 16, 1053-1066.
- SIVERTSEN, B., NIELSEN, M.B., MADSEN, I.E., KNAPOSTAD, M., LØNNING, K.J., & HYSING, M. (2019). Sexual harassment and assault among university students in Norway: A cross-sectional prevalence study. *BMJ open*, 9, eo26993.
- WALSH, K., SARVET, A.L., WALL, M., GILBERT, L., SANTELLI, J., KHAN, S., ... MELLINS, C.A. (2019). Prevalence and correlates of sexual assault perpetration and ambiguous consent in a representative sample of college students. *Journal of Interpersonal Violence*.